

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 935/2023
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Предрага Томовића и Петра Пауновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу 4К.бр.20/22 од 28.09.2022. године и Вишег суда у Зајечару 1Кж1 184/22 од 14.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Предрага Томовића и Петра Пауновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу 4К.бр.20/22 од 28.09.2022. године и Вишег суда у Зајечару 1Кж1 184/22 од 14.03.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу 4К.бр.20/22 од 28.09.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 5. у вези става 1. КЗ, па су му за напред наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 6 месеци и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 07.01.2022. године до 11.02.2022. године, те је окривљени истовремено осуђен и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати Основном јавном тужилаштву у Зајечару, Одељење у Књажевцу на име трошкова кривичног поступка износ од 34.194,00 динара, као и суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то полуаутоматске ловачке пушке марке „Баикал“ МП 153, калибар 12 са серијским бројем ... и 20 ловачких метака калибра 12, а који предмети се по правноснажности пресуде имају предати МУП-у РС ПУ у Зајечару Полицијској станици Књажевац на даљи поступак. Према окривљеном је изречена и мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећенима и то забрана прилажења оштећенима ВВ, ГГ и ББ на удаљености мањој од 100 метара и комуницирања са истима, као и забрана посеђивања породичног домаћинства оштећене ВВ у ..., улица ... број .. у трајању од 1 године од правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Одбијен је као неоснован предлог Основног јавног тужилаштва у Зајечару, Одељење у Књажевцу да се окривљеном АА изрекне мера безбедности обавезно лечење алкохоличара.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 1Кж1 184/22 од 14.03.2023. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Томовића, па је преиначена пресуда Основног суда у Књажевцу 4К.бр.20/22 од 28.09.2022. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Зајечару окривљеном АА за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 5. у вези става 1. КЗ утврдио само казну затвора у трајању од 6 месеци и затим је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 07.01.2022. године до 11.02.2022. године, док су одбијене као неосноване и то у целости жалба Основног јавног тужиоца у Зајечару, Одељење у Књажевцу и у преосталом делу жалба браниоца окривљеног, те је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Предраг Томовић и Петар Пауновић, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине у целини пресуде Основног суда у Књажевцу 4К.бр.20/22 од 28.09.2022. године и Вишег суда у Зајечару 1Кж1 184/22 од 14.03.2023. године и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да укине само другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду или да преиначи у целини првостепену и другостепену пресуду или само другостепену пресуду тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изрећи му блажу кривичну санкцију по врсти и висини.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде

против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, браниоци окривљеног АА у поднетом захтеву истичу да се у радњама окривљеног не стичу елементи квалификованог облика кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, већ само елементи основног облика кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Наиме, по ставу бранилаца окривљеног, у конкретном случају није остварена квалификаторна околност предвиђена ставом 2. члана 138. КЗ и то да је окривљени угрозио сигурност више лица, обзиром да из чињеничног описа утврђеног у изреци правноснажне пресуде произилази да у односу на ББ и ГГ није испуњен објективни елемент кривичног дела угрожавање сигурности пошто не постоји упућена претња овим лицима, док у односу на ББ није испуњен ни субјективни осећај угрожености, а околност да је окривљени критичном приликом имао пушку у рукама по ставу бранилаца не указује да је умишљај код окривљеног усмерен на угрожавање сигурности ББ и ГГ ни као оштећених, а ни као блиских лица оштећене ВВ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Основни облик кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика („Службени гласник Републике Србије“, број 121/2012 који се примењује од 01.01.2013. године) чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица. Тежи облик из става 2. члана 138. КЗ постоји у случају када се дело из става 1. овог члана учини према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице. При томе, обзиром на начин како је предузета радња извршења, претње могу, поред вербалних које се врше речима било усмено или писаним путем, бити извршене и одређеним конклюдентним радњама.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, то, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени АА „... угрозио сигурност ВВ, ББ и ГГ, сви из ..., претњом да ће напасти на њихов живот и то тако што је дана 07.01.2022. године, око 20,00 часова, дошао из ... такси возилом у ... и са собом понео полуаутоматску ловачку пушку ... и 20 ловачких метака калибар 12, дошао до куће ВВ у ..., знајући да иста живи са ћерком ГГ и зетом ББ, ушао у двориште, те дошао до улазних врата држећи пушку у руци, те како је улазна врата отворио ББ, а за њим је до врата дошла и ГГ, питао је где је ВВ и рекао је да ће да убије и њу и себе, након чега је ББ ушао у дневни боравак, а он је пушку подигао и усмерио ка ГГ и како је тада стигло полицијско возило, из кога су изашли полицајци, који су му се обратили са „Баци пушку, баци пушку“, он је одговорио „Што да бацим пушку“ и кренуо уназад

да излази из дворишта са подигнутом пушком, а што је код ВВ, ББ и ГГ изазвало осећај страха и узнемирености ...“, по налажењу Врховног суда, јасно произилази да је у конкретном случају остварена квалификаторна околност предвиђена ставом 2. члана 138. КЗ и то да је напред описаним радњама окривљеног угрожена сигурност више лица - оштећених ВВ, ГГ и ББ, тако да је суд правилно правно квалификовао кривичноправне радње окривљеног АА као квалификовани облик кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, па се стога неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, браниоци окривљеног у осталом делу захтева указују на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, истицањем да је суд окривљеном неправилно изрекао кривичну санкцију, обзиром да му је приликом одмеравања исте ценио степен угрожавања сигурности како оштећене ВВ, тако и оштећених ГГ и ББ и тежину последице, а по мишљењу бранилаца требало је само да цени степен угрожавања сигурности оштећене ВВ.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да браниоци окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побијају због повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовим браниоцима због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу захтев бранилаца окривљеног оценио недозвољеним.

Осим тога, браниоци окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводе и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како браниоци окривљеног даље у поднетом захтеву не образлажу у чему се конкретно састоји повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно због чега кривична дела за која је окривљени правноснажно оглашен кривим и осуђен не представљају кривично дело, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Предрага Томовића и Петра

Пауновића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев бранилаца окривљеног у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**